

Tämä on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne.

Haasio, A. 2018. Kun oppi ei mene päähän. Ilkka 23.11.2018, 26.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

www.seamk.fi

verkkolehti.seamk.fi

Kun oppi ei mene päähän

Kolumni

Lukutaito heikkenee, koululaiset eivät enää osaa matematiikkaa ja kansainvälisessä PISA-tutkimuksessa Suomi ei enää pärjää niin kuin ennen. Missä vika?

Vastikään otsikoihin nousi vielä julkaisematon tutkimus, jonka mukaan uudet opetusmenetelmät ennen muuta digitaalisuuden lisääntyminen heikentävät oppimistuloksia. Asia selvä, syypäitä ovat siis netti ja kaiken maailman tabletit.

Oman osansa kritiikistä sai myös niin kutsuttu ilmiöoppiminen, jonka arvellaan heikentävän oppimistuloksia.

Ilmiöoppimisella tarkoitetaan menetelmää, jossa oppilas ottaa itse selvää mistä asiassa on kyse ja asettaa omat tavoitteet oppimiselleen.

Asia ei kuitenkaan ole ihan näin yksinkertainen.

Keskeistä on miten digitaalisuutta hyödynnetään opetuksessa ja kuinka opiskelijat valmennetaan hankkimaan itsenäisesti tietoa, jotta he kykenevät ilmiöpohjaiseen oppimiseen.

Tietokoneita ja nettiä voidaan hyödyntää eri tavoin eri oppiasteilla ja opetuksen tulee aineperustua siihen, että digitaalisuus ei ole itseisarvo vaan sen avulla on voitava tukea oppimista.

Ari Haasio

Filosofian tohtori ja
SeAMK:in yliopettaja

Ei opiskelijoiden voida olettaa osaavan ottaa itse selvää asioista, jos heillä ei ole monipuolisia taitoja etsiä tietoa ja suhtautua eri lähteisiin kriittisesti.

Tietokone ja netti ovat välineitä, joilla voidaan tehostaa oppimista ja tehdä siitä usein jopa mielekkäämpää. Se edellyttää kuitenkin monipuolisia oppimateriaaleja verkossa, opettajan kykyä ja osaamista hyödyntää netin mahdollisuuksia ja tapauskohtaista harkintaa.

Sama pätee ilmiöpohjaiseen oppimiseen: ei opiskelijoiden voida olettaa osaavan ottaa itse selvää asioista, jos heillä ei ole monipuolisia taitoja etsiä tietoa ja suhtautua eri lähteisiin kriittisesti. Siihen ei valitettavasti riitä Google ja Wikipedia.

Digitaalisuutta ja ilmiöoppimista käsittelevä tutkimus on tehty 15-vuotiaille koululaisille. Kannattaa muistaa, että eri oppilaitoksissa valmiudet hyödyntää näitä menetelmiä ovat erilaiset: se mikä soveltuu korkeakouluun, ei välttämättä toimi peruskoulussa tai tosin päin.

Digitaalisten ympäristöjen hallintaa ja kykyä käyttää niitä monipuolisesti ovat kuitenkin taitoja, jotka tulisi oppia jo mahdollisimman varhain. Tänä päivänä ne ovat kansalaistaitoja.

Perinteistä luokkaopetusta, luentoja ja harjoittelua tarvitaan edelleen.

On asioita, joita opetetaan tekemällä ja kokeilemalla. Vain osan voi opettaa digitaalisesti.

Ilmiöpohjainen oppiminen on hyvä tapa ennen muuta silloin kun halutaan syventää tietämystä ja opettaa itseohjautuvaa sekä analyttistä työskentelyä. Se edellyttää kuitenkin niin opettajilta kuin opiskelijoilta uudenlaisia valmiuksia ja uudenlaisia pedagogisia ratkaisuja ja verkkoon tuotettuja sisältöjä.

Ajatus digioppimiseen valmiista teini-ikäisistä diginatiiveista, jotka hallitsisivat itseohjautuvan verkko-opiskelun, on harha.

Sekin taito pitää oppia.